

sveti še vedno veliko. Zato tudi Aškerc ni zaslužil graje, da v svojih pesmih iztika le po temnih stranh ljudskega društva in društvenega življenja. Kaj hočemo, ko so pa temne strani v večini, a jasne v manjšini! Tudi sam Dante je mogel svoj pekel tako živo in plastično opisati, ker je pomakal svoje pero v črnilo ljudske bede in nevolje. Toda, ko je došel do tega, da očrta slasti in radosti neba, se mu je ustavljalo pero, ker mu je ta svet nudil premalo gradiva. Pesnik naj le iztika svobodno po temnih stranh, ali ne zato, da jih proslavlja in bljuje grenek žolč pesimizma na svet ter neko brutalno mržnjo na ljudsko življenje, nego da nam zbudi sovraštvo do hudega, a ljubav in naklonjenost do dobrega — skratka, da dovede v naši duši neko katarzo, kakor jo izvršuje tudi drama. —

Slovensko pjesništvo u najnovije doba. Pod tem naslovom prinaša tednik »Narodna Misao« v Zagrebu vrsto feljtonov, v katerih govori A. K. Gorjančev o slovenskih pesnikih, ki so bili od l. 1890. pa do l. 1898. sotrudniki »Lj. Zvona«, »Doma in Sveta«, »Vesne«, »Slovenke«, »Zore«, »Svobodnih glasov«, »Nove Nade« in »Mladosti«.

O novejši slovenski literaturi. Pod tem naslovom je navedel, označil in ocenil dr. Fran Vidic v »Mladosti«, »smotri za modernu književnost i umjetnost«, glavne zastopnike slovenske nove struje, pred vsem Fr. Govekarja, K. Dolenca, Márico, Murnika in Aškerca.

Fran Govekar. »Nova Nada«, jugoslovanski zbornik zabave i pouke, je prinesla v 4. in 5. zvezku pod gorenjim zaglavjem obširnejšo študijo, v kateri se bavi pisatelj J. Pečanov temeljito tudi z vzroki literarnega boja na Slovenskem ter prav simpatično ocenja Govekarjeve spise.

„**Stara pesem**“. To novo enodejansko opero Viktorja Parme, komponista »Ksenije«, so dne 24. t. m. prvič peli na zagrebškem odru. Libreto ji je zložil po Heinejevi baladi »Es war ein alter König« italijanski libretist Menasci. Kritika očita, da je libreto nedramatičen, preveč lirski in skoro brez dejanja. Opera pa se odlikuje z veliko melodijoznostjo in briljantno instrumentacijo. Vvodna igra in pevski del opere dokazujeta, da je g. Parma duhovit in temperamenten komponist. Opera je dosegla najlepši uspeh. Prihodnjo sezono jo bomo čuli tudi v Ljubljani.

Slovenski umetniki v tujini. »Nemo propheta in patria« ne velja o nikomer bolj nego o slovenskih umetnikih. Dasi imamo na vsakem polju umetnosti nekaj vrlih zastopnikov, vendar kličemo tujce v svoje dežele, da izpolnijo vrzeli, katere zijajo bodisi pri operi, drami, glasbi, ali pa v slikarstvu ali kiparstvu. Naši umetniki pa žive v tujini! G. Fran Pogačnik (Naval) je slaven in ljubljen operni pevec v Berlinu, g. Fr. Bučar v Darmstadt, gdčna. Fanika Vrhunčeva v Poznanju, in pokojni tenorist Jos. Trtnik je umrl v Brnu; g. Ig. Borštnik in gospa Zofija Borštnikova igrata v Zagrebu, gdčna. A. Nigrinova pa v Belem gradu. Gosp. Josip Grm je slikar v Pragi, g. Iv. Vesel žanje najkrasnejše slikarske uspehe v Monakovem, in slikar g. I. Šturm biva na Dunaju. Da živi tudi slikarica M. Kobilca skoraj vedno v tujini, je znano. Gospoda kiparja Zajc in Repič prebivata vedno na Dunaju.

Vsi ti naši umetniki posvečujejo svojih talentov sadove tujcem, večinoma našega naroda neprijateljem! V zahvalo nam Nemci očitajo, da nimamo nikakršne svoje umetnosti in nič svojih umetnikov.

